दृष्टदोषमपि तन्न सोऽत्यजत् सङ्गवस्तु भिषजाम सर्गः १९
नाश्रवः। स्वादुभिस्तु विषयैर्हृतस्ततो दुःखमिन्द्रि
यगणो निवार्य्यते॥ ४९॥ तस्य पाण्डुवदनाल्पभू
षणा सावलम्बगमना मृदुस्वना। यक्ष्मणाङ्गपरि
हाणिराययौ कामयानसमवस्थया तुलां॥ ५०॥

दृष्टेति। भिषजां वैद्यानामनाश्रवो वचने ऽस्थितः सोऽग्निवर्णः
दृष्टो दोषो रोगोत्पत्त्यादिको यत्र तादृशमपि तत् सङ्गवस्तु
सङ्गजनकं स्त्रीमद्यादिकं वस्तु न अत्यजत्। तु यतः स्वादुभि
रापातसुरसैर्विषयैर्वनितादिभिर्हृतो वशीकृत इन्द्रियगण
स्ततस्तेभ्यो विषयेभ्यो दुःखं कष्टेन निवार्य्यते नियम्यते दुस्त्यजाः
खलु विषया इतिभावः॥ ४९॥ तस्येति। पाण्डु वदनं यस्यां सा
तथा अल्पं परिमितं भूषणं यस्यां सावलम्बं परिजनहस्तावल
म्बनसहितं गमनं यस्यां मृदुः क्षीणः स्वनो ध्वनिर्य्यस्यां ता
दृशी यक्ष्मणा क्षयरोगविशेषेण हेतुना तस्याग्निवर्णस्य या
अङ्गपरिहाणिरङ्गक्षैण्यावस्था सा कामयानस्य कामयते विष
यान् इच्छति यस्तस्य कामुकस्येत्यर्थः आगमविधेरनित्यत्वात्
मकारागमाभावः या समवस्था कालिकविशेषस्तया तुलां साम्यं
आययौ जगाम कामुकावस्थायामपि पाण्डुवदनत्वादि
सम्भवति॥ ५०॥